ANUL VI. — No. 1535

EDIȚIA A DOUA

SAMBATA 29 MAIU 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucurescĭ la casa Administrațieĭ
Din *Județe* și *Streinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în streinătate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuĭŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinĕtate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 8,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

LEGALITATEA SE IMPUNE

OFITERII SI BANDITII

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

ARAGONEZA

BLANA SPANZURATULUI

Bucureștĭ, 28 Maiŭ 1893.

LEGALITATEA SE IMPUNE

Un amic al nostru, care are legăturĭ în sferele oficiale, ne trimite articolul de maĭ jos, pe care ne grăbim a'l publica. Orĭ cine va înțelege motivele ce împiedică pe amicul nostru de a-șĭ semna articolul cu numele întreg, dacă vom spune că situația sa nu e cu totul independentă de guvern.

Deosebirea dintre un guvern fățiș, reacționar și dintre guvernul conservator de astă-zĭ, este aceeașĭ ca și între haiducii noștri legendarĭ și borfașiĭ din ziua de azĭ, cavaleriĭ de industrie.

Jianu în Valahia și Bujor saŭ Codreanu în Moldova jefuiaŭ, prădaŭ, omoraŭ chiar; dar aveaŭ cel puțin curajul crimelor lor și ĭșĭ puneaŭ propria viață în primejdie atacând ziua nămiaza mare pe călătorĭ, saŭ, și maĭ mult, înștiințând pe cutare saŭ cutare proprietar mare, că în ziua și ceasul cutare ĭĭ vor călca proprietatea.

Borfașiĭ de astă-zĭ aŭ ca trăsătură caracteristică lașitatea. Eĭ se furișează noaptea în locuința omuluĭ, ĭl jefuesc și-l omoară în somn; saŭ, îmbrăcațĭ elegant, cu monoclul în ochiŭ și mănușațĭ, se urcă într'un vagon de clasa I-a, adorm cu un narcotic o femee, ĭĭ fură baniĭ și sar la cea dintâiŭ stațiune din tren.

Acelaș raport există între un guvern reacționar pe față, cum era al luĭ Bismarck și între cavaleriĭ de industrie conservatoare, carĭ ne guvernă astă-zĭ. Bismarck lovea pe adversariĭ sĕĭ în mod fățiș, făcea legea contra socialiștilor, izgonea pe Iezuițĭ și se învrăjbea cu toată lumea pentru a-șĭ realiza planurile; cinstita tovărășie Catargiu-Lahovary-Carp, pe lângă disproporția de capacitate și inteligență, care o deosebește de fostul cancelar de fier, nu are curajul de a vota legĭ restrictive pentru presă, saŭ cel puțin de a se folosi de cele existente.

Ca și borfașul nocturn, regimul de astă-zĭ atacă noaptea, pe întunerec, pe adversariĭ sĕĭ, saŭ trimite o bandă de mercenarĭ armațĭ, care se introduc pe furiș în casa unuĭ ziarist și brutalizează pe niște oamenĭ, carĭ nu se pot apăra, fiind în numĕr cu mult inferior și cu totul dezarmațĭ.

Dar, lăsând de o parte comparația mi se pare că tactica reacționarilor noștri față cu presa independentă are un țel bine stabilit dinainte și pentru ajungerea căruia eĭ vor întrebuința toate mijloacele, cele maĭ ridicole ca și cele maĭ mișeleștĭ, afară de cele legale, la care nicĭ-odată nu vor recurge.

De câte orĭ se vorbește de atentatele comise de guvern și de zbiriĭ sĕĭ asupra preseĭ, rĕspunsul reptilelor este stereotip: guvernul nu voiește să ia mĕsurĭ contra preseĭ *de scandal*, de și legea i le dă, dovadă că nu face proces nicĭ D-luĭ Beldimanŭ, nicĭ D-luĭ Scorțescu, carĭ zilnic atacă tronul și dinastia; în schimb, el lovește în uniĭ ziariștĭ ca *persoane*. Pe D. Dioghenide ĭl dă în judecată și-l condamnă pentru un delict închipuit, care nu e de resortul preseĭ; pe Domniĭ Brădeanu și Popescu ĭĭ închide și ĭĭ dă în judecată, nu pentru că aŭ publicat și vîndut o foaie ce conținea injuriĭ la adresa Regeluĭ, ci pentru că ar fi bătut pe un birjar, pentru că ar fi scos revolverele, pentru că ar fi strigat: *Jos Regele!* Nicĭ unul din aceste delicte nu e delict de presă. Guvernul expulzează pe doĭ ziariștĭ necetățenĭ și pe un expeditor de ziare, nu pentru delicte de presă, căcĭ Carol Schulder nu putea comite un asemenea delict, iar D-niĭ Hussar și Honigmann, dacă le-ar fi comis, ar fi trebuit trimișĭ înaintea justițieĭ, de și nicĭ unul nicĭ cel lalt nu făcea politică pe seama sa. Guvernul i-a expulzat fiind sigur de impunitate, căcĭ legea de care a abuzat nu-l obligă să dea motivele expulzărilor, îndată ce el a găsit de cuviință să califice pe cine-va de strĕin.

In sfîrșit, înscenarea atentatuluĭ ofițeresc este culmea lașitățeĭ guvernuluĭ.

După părerea mea, totul a fost dinainte combinat. După cum la 5 Aprilie spioniĭ polițieĭ umblaŭ printre cetățeniĭ de pe malul Dâmbovițeĭ îndemnându-ĭ ca să dea cu pietre, pentru a 'ĭ putea bate și aresta, tot astfel cred că informațiunea cu bătaia soldatuluĭ de către prințul Ferdinand a fost trimisă ziaruluĭ *Adevĕrul* de un agent provocator, pentru a da prilej *bravilor* cu sabie, în frunte cu Cocea, ca să măcelărească pe directorul și redactoriĭ *Adevĕruluĭ**).

Ceĭ 12 bandițĭ militarĭ, eraŭ bine informațĭ despre obiceiurile directoruluĭ *Adevĕruluĭ*. Eĭ știaŭ că D. Beldimanŭ are obiceiul de a ședea până la șapte seara la redacție, că de la cincĭ în jos personalul lipsește și că, prin urmare, găsind pe D. Beldimanŭ singur, vor putea să-șĭ îndeplinească misiunea, care era, dacă nu de a-l asasina, cel puțin de a-l schilodi așa în cât să nu maĭ poată scrie.

Numĕrul de 12 era perfect, întocmaĭ ca la bandele de hoțĭ.

Ceea ce zbiriĭ civilĭ nu îndrăzneaŭ să facă, lucrul fiind deochiat din timpul faimoaseĭ devastărĭ a redacțiilor, puteaŭ să facă zbiriĭ militarĭ. Norocul directoruluĭ *Adevĕruluĭ* a voit ca nedemniĭ ofițerĭ să nu-l găsească singur și D. Roman a plătit scump împrejurarea că prin prezența sa le-a zădărnicit planul.

Așa s'ar părea că staŭ lucrurile.

Orĭ cum ar fi însă, ceea ce rĕmâne bine stabilit, este că guvernul e turbat contra *Adevĕruluĭ* maĭ mult de cât în contra orĭ căruĭ alt ziar din opoziție; că ar dori să distrugă acest ziar, dar nu voiește să creeze precedente legale, care i-ar fi funeste mâine, când conservatoriĭ vor fi în opoziție; că legĭ restrictive pentru presă nu voiește și nu poate să facă, pentru că iarășĭ conservatoriĭ ar fi ceĭ dintâiŭ carĭ să sufere urmările acestor legĭ și, în sfîrșit, că guvernul actual a adoptat tactica tuturor guvernelor ce sunt pe ducă, aceea de a stimula pe adversarĭ la excese pentru a-ĭ putea zdrobi prin violență.

Guvernul conservator știe că zilele sale sunt numĕrate, că a intrat în al cincelea an de existență—nicĭ o dată un guvern conservator n'a stat maĭ mult de cincĭ anĭ la putere—și de aceea, cu zimbetul de generozitate pe buză, dar cu veninul în suflet, recurge la toate mișeliile borfașuluĭ fricos și se ferește ca de foc de calea legală, care l-ar pierde îndată.

Cu *Adevĕrul*, chestiunea e cu totol originală și vrednică de relevat.

Câtă vreme acest ziar făcea antidinasticism și republicanism chiar, guvernul conservator nu se supăra. Din potrivă, miniștrilor le plăcea că există un ziar, care dă de gândit Regeluĭ, prin faptul că e foarte respândit și eĭ tot deauna ar putea să-șĭ ia rolul de salvatorĭ aĭ dinastieĭ dând în judecată pe directorul *Adevĕruluĭ*.

De aceea, primele ministere conservatoare, și în special ministerul junimisto-concentrat, adoptaseră o tactică isteață: știind că Regele e fricos și că se teme de orĭ ce manifestație zgomotoasă, de orĭ ce mijloc direct și leal, eĭ veneaŭ la toate consiliile de miniștri de la palat cu *Adevĕrul* în mână și întrebaŭ pe Carol I dacă nu e de părere ca să se dea în judecată directorul acestuĭ ziar. Regele refuza tot deauna consimțimîntul Seŭ, temêndu-se de scandal.

Când însă *Adevĕrul*, maĭ cu seamă de la venirea actualuluĭ minister, începu să se ocupe maĭ de aproape și de faptele guvernuluĭ; când în coloanele sale începură a se da de gol turpitudinele regimuluĭ; se publică scrisoarea *Julieĭ la Belle* și hoțiile de la Galațĭ și asasinatele de la Dorohoiŭ și infamiile luĭ Take Ionescu, în sfîrșit, când marea rĕspândirea a acestuĭ ziar începu să amenințe liniștea și chiar existența guvernuluĭ, atuncĭ lucrurile se schimbară. *Adevĕrul* nu maĭ era numaĭ o sperietoare pentru Rege, el devenea cel maĭ primejdios adversar al guvernuluĭ.

Din acest moment și guvernul și Regele încep să aibă acelașĭ interes: distrugerea ziaruluĭ *Adevĕrul*. Cocea a fost cel întâiŭ ambasador pentru recunoaștere. După brutalitatea urmată în ziua de 20 Maiŭ, guvernul a căutat să studieze efectul procedăreĭ sale. Și cum efectul a fost sdrobitor pentru el, acuma nu știe singur cum să dreagă busuiocul.

Cu toate aceste, un guvern ajuns în halul în care a ajuns guvernul conservator, e capabil de cele maĭ gogonate prostiĭ. O mișcare de stradă, pe care el să o presinte ca o mișcare în contra Regeluĭ și pe care apoĭ să o înăbușe în sînge, poate i-ar veni la socoteală. De accea el va face toate chipurile să exaspereze lumea prin agențiĭ sĕĭ provocatorĭ.

Opoziția ar face bine să nu dea guvernuluĭ cel maĭ mic prilej care să justifice o asemenea mĕsură mizerabilă. Guvernul e destul de slab, pentru ca să nu fie nevoe a se recurge la mĕsurĭ extreme. Pentru rĕsturnarea luĭ calea legală e de ajuns.

N. P....

*) Noĭ credem că în această privință amicul nostru se înșeală; și ceea-ce ne duce la această credință e faptul că Cocea și-a retras la 20 Maiŭ cuvîntul de onoare dat în ajun că prințul n'a pălmuit nicĭ un soldat (*N. R*).

TELEGRAME

LONDRA, 27 Maiŭ.—*Times* zice că comitetul pentru stabilirea etalonuluĭ monetar în India s'a pronunțat în favoarea stabilireĭ uneĭ proporțiunĭ fixe între valoarea rupiilor indiene și acea a auruluĭ, raport care să corespunză saŭ să se apropie de cel ce există azĭ între aur și argint.

SOFIA, 27 Maiŭ.—Perechia princiară a părăsit ierĭ după ameazĭ Tîrnova și a sosit în timpul sereĭ la Gabrova, de unde a plecat azĭ dimineață la Kazanlic. De aci se va duce la Kalofer și va sosi Vinerĭ la Filipopolĭ și probabil că va sosi Sâmbătă la Sofia. Pe tot drumul perechia princiară a fost aclamată.

PARIS, 27 Maiŭ.—D. Brunetière a fost ales academician.

PARIS, 27 Maiŭ.—Se asigură că D. de Montebello va fi numit ambasador la Londra. El va fi înlocuit la St. Petersburg cu D. Laboulaye, care a maĭ ocupat acest post. Numirile vor fi iscălite poimâine Sâmbătă.

VIENA, 27 Maiŭ.—La 15 și 16 Iunie se vor da prânzurĭ în onoarea delegațiunilor.

PARIS, 27 Maiŭ.—Nu este exact că D. Carnot este într'o nouă crisă hepatică; din contră sănătatea sa contrinuă a se ameliora. Erĭ a făcut o plimbare și a primit maĭ multe persoane.

SATIRA ZILEI

Discursul uneĭ altețe

Alteța Dumnealuĭ Regală prințul Ferdinand de Cocea are, între alte patimĭ, și pe aceea a discursurilor.

Deunăzĭ a ținut unul la Iașĭ, pentru care—orĭ cât am fi de republicanĭ,—suntem datorĭ să felicităm pe public: răbdarea este și ea o calitate.

Iată câte-va mărgăritare din această producțiune:

Adevĕrat oraș universitar, în el, (în Iași) se poate întemeia acea lume de gândire curată și senină, în care mintea omenească, vecĭnic însetată după lumină, clădește pentru ca iar să clădească *mărețele concepții* care sunt podoaba cea maĭ scumpă a neamuluĭ românesc.

Vĕ place fraza? In Iașĭ mintea omenească clădește mărețele concepții care sunt podoaba neamuluĭ românesc! Adecă de ce? Poate pentru ca să exclamăm și noĭ ca Musset:

— *Păun, voici ton homme!*

Dar nu s'a isprăvit. Maĭ ascultațĭ:

Regele este sigur că din acest palat în care se vor despica tainele științeĭ și se vor propovădui cu înțelepciune adevĕrurile neperitoare, care sunt *temelia neclintită* a Statuluĭ...

Adevĕrurile neperitoare temelia Statuluĭ,—te lauzĭ! Temelia Statuluĭ e Lascar Catargiu, Jack Lahovary, Foloștină.... și alțĭ Vînătorĭ. Dar adevĕrurile neperitoare—asta n'am maĭ auzit-o. Și ca dovadă că bietele adevĕrurĭ nicĭ nu visează să fie temelia Statuluĭ, este că singur Alteța Matale vorbeștĭ maĭ jos de... „marea menire *dăruită* acesteĭ țărĭ.“

E lucru invederat: orĭ crezĭ în „tainele științeĭ“ orĭ în „menirea dăruită“ așa, de sus; dar amêndouĕ la un loc nu merg.

O singură parte însă din acest discurs intră cu totul în vederile noastre, și aceasta iat-o:

„Cu nouile generațiĭ într'o zi—și rog pe cel a tot puternic ca acea zi să vie cât maĭ târziŭ—voiŭ avea și eŭ să aduc prinosul meŭ de muncă...“ etc.

Cât maĭ târziŭ și, dacă se poate, de loc. Asta e și părerea noastră. Poate însă că dorința asta a noastră se pare prea radicală; am propune, deci, una imediat aplicabilă:

Să se interzică prințuluĭ de a maĭ ține discursurĭ. E păcat, băiat tînĕr și să se compromită gratis. Nu vĕ gândițĭ la Europa?

Satyr.

OFITERII SI BANDITII

Am publicat aseară știrea că ofițeriĭ de Geniŭ din Bucureștĭ aŭ adresat D-luĭ general Berendeiŭ cererea de a se numi o anchetă asupra atentatuluĭ mișelesc săvîrșit de ofițeriĭ batalionuluĭ 1 de Vênătorĭ.

Noĭ am declarat chiar de a doua zi după săvîrșirea brutaleĭ agresiunĭ, că nu putem face solidar tot corpul ofițeresc din țară cu purtarea odioasă a unor mișeĭ.

Cunoaștem, în adevĕr, ofițerĭ independențĭ carĭ sunt revoltațĭ de purtarea acelor spadasinĭ.

De astă dată putem fi veselĭ. Cererea ofițerilor din Geniŭ dovedește în tot cazul un lucru: că se găsesc ofițerĭ carĭ nu pot crede fără a cerceta versiunea brutalilor enicerĭ. Și aceasta ne este de ajuns, deocamdată.

In ceea ce privește ancheta, noĭ am cerut-o încă de a doua zi, și o cerem și astă-zĭ. Iar pilda ofițerilor din Geniŭ ar trebui imitată de toțĭ ofițeriĭ cu demnitate, pentru ca nu infamia unor başibuzucĭ fără de rușine să se rĕsfrângă asupra tuturora.

Să nădăjduim că cererea va fi ascultată. In urmă,—în urmă vom vedea.

Argus.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

Voința Națională:

Nu credem să existe un om care, după ce a citit articolele ziarelor guvernamentale asupra atentatuluĭ de la *Adevĕrul*, să nu-șĭ fi zis: *acum se esplică totul.*

Timpul, *Constituționalul*, *l'Indépendance roumaine*, toate organele conservatoare, într'un singur glas, aprobă acest odios atentat și nu găsesc de cât cuvinte de laudă la adresa ofițerilor carĭ s'aŭ învoit să primească tristul rol de bătăușĭ aĭ regimuluĭ.

Dar să citĕm câte-va pasage din articolele oficioaselor, începênd cu *Timpul*:

„*Aceste violențe carĭ în orĭ-ce altă împre*-
„*jurare ar fi reprobabile, în cazul de față*
„*sunt nu numaĭ scuzabile* **dar chiar in-**
„**dicate** *ca unicul mijloc de apărare în*
„*contra infamieĭ, a calomnieĭ și a insulteĭ*
„*criminale*... Armata română, de atâtea orĭ
„insultată în tot ce are maĭ scump, **nu**
„**și-a primit de cât o slabă sa-**
„**tisfacție**... *Conștiința publică onestă a*-
„*dresează felicitările eĭ maioruluĭ Cocea și*
„*camarazilor sĕĭ de arme*...“

L'Indépendance e tot atât de lămurită:

„*Ofițeriĭ s'aŭ dus în corpore, fiind-că*
„*eraŭ toțĭ solidarĭ pentru insulta făcută co*-
„*mandantuluĭ lor și fiind-că dênșiĭ nu pu*-
„*teaŭ espune pe câțĭ-va din camaraziĭ lor*
„*la ridiculul de a fi dațĭ afară fără a do*-
„*bândĭ nicĭ o satisfacție. Eĭ aŭ făcut decĭ*
„*foarte bine ducêndu-se în numĕr destul de*
„*mare pentru a asigura succesul demersu*-
„*luĭ lor*...“

Constituționalul, cinic ca în tot-d'a-una, pretinde că „*lumea rîde de pățania* Adevĕruluĭ *și o aprobă pe deplin.*“

După cum vedem, în toată presa guvernamentală domnește cea maĭ deplină unanimitate în aprobarea atentatuluĭ comis de ofițeriĭ batalionuluĭ I de vênătorĭ. Ba *Timpul* merge maĭ departe; după ce declară că *Adevĕrul*, prin campania pe care o duce, a pierdut dreptul de a invoca libertatea preseĭ și de a se pune sub scutul Constituțieĭ, consiliază repețirea violențelor „fiind indicate ca unicul mijloc de apărare în contra *Adevĕruluĭ*.“

Ce reese din toate acestea?

Reese în modul cel maĭ neîndoios că atentatul, comis de ofițeriĭ de vânătorĭ, a fost pregătit și ordonat de guvern. Guvernul a conceput planul; ofițeriĭ nu aŭ făcut de cât să'l esecute. Aprobarea ce se dă de guvern și îndemnul ce el face ofițerilor de a continua pe calea nenorocită pe care aŭ apucat, dovedește pe deplin cine e principalul vinovat în această tristă afacere și cine trebue să'ĭ poarte rĕspunderea.

Adevĕrul a adus în timpurile din urmă câte-va grele loviturĭ puternicilor zileĭ; față cu unele personagiĭ, acest ziar s'a conformat preceptuluĭ luĭ Boileau: *j'appelle un chat un chat el Rollet un fripon.* Multe turpitudinĭ, multe bube, multe gangrene, *Adevĕrul* le-a descoperit și a avut îndrăzneala — îndrăzneală pe care conservatoriĭ nu 'i-o iartă — să le desvălue și să le înfiereze. D. Take Ionescu nu a putut să ierte, de sigur, desvăluirea scandalurilor sale publice și private; D. **Jak Lahovary** nu a putut uita că *Adevĕrul* a dat pe fața, prin reproducerea uneĭ faimoase scrisorĭ, modul cum se fac înaintările la ministerul de rĕsboiŭ; și câțĭ alțĭ miniștri saŭ înalțĭ funcționarĭ conservatorĭ nu aŭ putut uita că *Adevĕrul* le a dat pe față mișeliele lor! E lesne a acuza pe *Adevĕrul* de scandal; scandalul nu constă în faptul că *Adevĕrul* publică articole violente într'un stil care reamintesc pe acel întrebuințat de *Epoca*: scandalul cel mare e în guvern, în oameniĭ regimuluĭ și în faptele lor. De sigur că dacă nu s'ar întâmpla sub acest regim atâtea turpitudinĭ, atâtea hoțiĭ, dacă atâția oamenĭ pierduțĭ nu ar fi ridicațĭ la cele maĭ înalte demnitățĭ ale Statuluĭ, articolele *Adevĕruluĭ* nu ar avea atâta resunet. Conservatoriĭ ar dori însă ca cea maĭ deplină tăcere să domnească în jurul lor; domnia lor să fie o domnie de nelegiuirĭ și de crime, dar nimenĭ să nu pomenească de aceste nelegiuirĭ și crime..

Indrzsneala *Adevĕruluĭ* trebuia pedepsită, trebuia însă, pentru ca conservatoriĭ să-șĭ poată rĕsbuna în contra redactorilor acestuĭ ziar, să se găsească un pretext. Pretextul a fost găsit numaĭ de cât: o informație greșită privitoare la principele Ferdinand. Trebuia să se aleagă însă și momentul rĕsbunăreĭ; s'a ales cea din urmă zi a sesiuneĭ, ba chiar ora când se citea mesagiul de închidere.

S'aŭ publicat în *Adevĕrul* atâtea articole violente la adresa principeluĭ moștenitor și nicĭ odată ofițeriĭ batalionuluĭ I de vê-

nătorĭ nu s'aŭ mişcat; acum de odată însă în ziua închidereĭ Camereĭ, ofiţeriĭ, pentru o informaţie care nu privea direct pe nicĭ unul dintr'ênşiĭ, năvălesc în redacţie, insultă, bat pe director, rănesc în mod grav pe unul din redactorĭ Şi aceasta a doua zi după ce *Adevĕrul* rectificase pe deplin informaţia greşită!

Aceasta dovedeşte pe deplin că atentatul a fost premeditat, impus maiorului Cocea, care, l'a rêndul sĕŭ l'a impus ofiţerilor de sub comanda sa. Maiorul Cocea şi cu ofiţeriĭ sĕĭ nu aŭ fost de cât un instrument în această afacere. Şi ofiţeriĭ s'aŭ supus unor ordine pe carĭ dênşiĭ, executându-le, nu şi-aŭ dat seama, se vede că aveaŭ să'ĭ desonoreze şi să atragă asupră-le oprobiul opiniuneĭ publice!

Nimic nu poate justifica nicĭ atenua fapta ofiţerilor din batalionul vênătorilor; ţinem însă, înainte de toate, să stabilim bine toate rĕspunderile în odiosul atentat comis la redacţia *Adevĕruluĭ*.

Un punct trebue să rămână bine stabilit de la început: acest atentat a fost pregătit şi esecutat din ordinele guvernuluĭ.

Cestiunea prezintă însă maĭ multe feţe; le vom examina pe rând, în articolele viitoare.

Democratul din Ploeştĭ:

Abia s'a închis sesiunea Corpurilor legiuitoare şi evenimentele zileĭ se înmulţesc, produc nu de la întâmplărĭ, ci de la ceĭ înalţĭ, carĭ deţin puterea publică şi carĭ, fiind presupuşĭ de ceĭ maĭ înţelepţĭ, pretind respect şi supunere de la ceĭ de jos, de la popor.

După o oră de la închiderea Camerilor, un scandal a fost preparat să se petreacă, aşa după cum se descrie în resumat de ziarul *Adevĕrul*, a doua zi, 21 Maiŭ, prin rîndurile ce inserăm maĭ jos.

Precum spune *Adevĕrul* şi precum vĕzusem şi noĭ, acest ziar retractase ştirea, ce o dăduse după o informaţiune neadevĕrată, cum că principele Ferdinand, maior şi şef al batalionuluĭ de vînătorĭ, lovise pe un soldat în front, la exersiţiŭ, pentru o eroare ce comisese. Astfel lucrul era terminat după cererea şi asigurările date de D. maior Cocea, care urmează a fi comandantul unuĭ alt batalion, de oare ce nu se poate ca douĭ comandanţĭ maiorĭ să fie la acelaşĭ batalion.

Cu retractarea ce o făcuse *Adevĕrul* eraŭ mulţumite organele principale ale guvernuluĭ, precum se vede aceasta chiar din *Timpul* de la 21 Maiŭ, ziar al ministruluĭ de Externe, D. Alexandru Lahovary.

Dpr cum s'a făcut, ca după aceasta, acelaş D. maior Cocea, însoţit de toţĭ ofiţeriĭ batalionuluĭ I de vînătorĭ, după cum spune tot *Timpul* din aceeaşĭ zi, la „Ultima oară“, să meargă la redacţiunea *Adevĕruluĭ* şi să comită atentatul ce se spune de acest ziar şi care nu se neagă, ci se dă ca ştire adevĕrată de însuşĭ organul guvernuluĭ?

Atentatul, de a se viola de putere armată localul uneĭ redacţiunĭ şi a se bate redactoriĭ sĕĭ, după ce se dedese satisfacţiunea ce se ceruse maĭ înainte, nu poate fi de cât după un înedemn, dacă nu după un ordin, căcĭ un întreg corp de oficerĭ nu putea să calce misiunea, ce o aŭ militariĭ şi să se expue la orĭ-ce d'a fi daţĭ şi judecăţeĭ.

Cu aceasta şi cu lauda ce se face faptuluĭ de un alt organ al guvernuluĭ *l'Independance Roumaine*, se poate ridica oare prestigiul dinastieĭ?

Dar care alt, afară de acel organ plătit, ar putea să susţie că aceea ce s'a făcut la redacţiunea *Adevĕruluĭ* este bine făcut; când în ţara aceasta sunt legĭ pentru pedepsirea orĭ-căror fapte, pe care nu oficeriĭ unuĭ batalion sunt chemaţĭ să le judece şi să le execute?!

Şi dacă redactoriĭ de la *Adevĕrul* s'ar fi aşteptat la una ca acesta, şi find prevĕzuţĭ de arme ar fi resistat loviturilor cu arme contra armelor şi s'ar fi produs maĭ multă vărsare de sînge, cine ar fi putut oare să rĕspundă de o aşa nenorocire?!

Nesocotită procedare!... Conseciinţele pot să fie grave dacă ceĭ carĭ n'aŭ fost în combinaţiunea atentatuluĭ nu vor da cea maĭ repede şi eclatantă satisfacere asupra unuĭ fapt ca acesta care ar vĕsteji onoarea şi demnitatea armateĭ

Un consiliŭ de miniştri se spune că s'a ţinut în cestiunea aceasta şi că s'ar fi decis a se anchèta faptul.

Vom vedea ce se va face şi vom reveni asupra gravităţiĭ acesteĭ fapte.

RUBRICA SUBLIMA

Mistria, pestelca şi Alteţa

Sociologiĭ s'aŭ ocupat de obiceiurile a o mulţime de triburĭ sălbatice. Ele aŭ arătat ce fac aceste triburĭ la naştere, la nuntă, la moarte, la orĭ-ce solemnitate.

Există un singur trib, — foarte sălbatic, — despre care nu găsim maĭ nimic în nicĭ o sociologie. Acest trib se numeşte după uniĭ *tribul oficial*, iar după alţiĭ *tribul karaghios*.

Dăm câte-va date, pe care le luăm după o sociologie necunoscută de la Iaşĭ numită *Patria Română* E vorba despre inaugurarea unuĭ local de şcoală:

Pergamentul acesta a fost subscris de Alteţa Sa Regală principele Ferdinand şi toate persoanele menţionate prin acest act, s'a pus într'un *tub de sticlă* şi s'a aşezat apoĭ *sub piatra mare* din mijlocul fundaţiunelor.

Această *operaţiune* s'a petrecut ast-fel. D. ministru Take Ionescu a pus Prinţuluĭ pestelca de zidar şi i-a dat mistria cu care A. S. Regală a aruncat tencuială asupra loculuĭ unde se aşezase tubul conţinênd pergamentul; predênd apoĭ mistria D-luĭ prim-ministru care a aruncat de asemenea tencuială, operaţiunea aceasta s'a îndeplinit pe rênd de toţĭ sub-scriitoriĭ actuluĭ. După aceea s'a aşezat piatra preste care prinţul a lovit de treĭ orĭ cu un ciocan de argint.

Operaţiunea nu-ĭ urîtă, nu-ĭ aşa? Prinţul cu pestelca, Lascar Catargiu aruncând tencuială, — bine că n'a aruncat şi cu chinoros!

Nouă ne pare bine de această descoperire, pentru că nu-ĭ rĕŭ ca la sfîrşitul veaculuĭ să ne dăm seamă de cum staŭ diferitele triburĭ sălbatice.

Şi când te gândeştĭ că tribul ăsta vorbeşte de Spencer!... Nu mĕ înebuni, coane Lascăre!

Spic.

O NEDREPTATE

Suntem positiv informaţĭ că la concursul de comptabilitate şi matematică pentru ocuparea în mod provisoriŭ a catedrelor din Bucureştĭ, Roman şi Caracal şi fixat pentru ziua de 15 Maiŭ a. c., între numeroasele aspirante s'a presentat şi D-na Elena Ivanovicĭ în calitate de absolventă a şcoaleĭ Normale din Iaşĭ posedând titlurĭ de Institutoare precum şi alte certificate satisfăcătoare; comisiunea examinatoare compusă din D-niĭ: Avocat Popovicĭ, Manicatide şi Th. Popescu, ambiĭ suplinitorĭ la catedre de matematică, aŭ procedat la 17 a. c. la verificarea titlurilor, inapoind aspirantelor actele care eraŭ în neregulă spre a obţine o dispensă ministerială, însă titlurile D-neĭ Elena Ivanovicĭ, după ce aŭ fost minuţios observate şi aspiranta interogată asupra fie-căruia punct, i s'a anunţat inceperea concursuluĭ pentru a doua zi, la ora 1 şi jum. p. m. In această zi la orele 4 p. m., fiind toate aspirantele introduse în clasă aşteptând comunicare primeĭ tese scrisă, D. avocat Popovicĭ în calitate de preşedinte, respinge pe D-na Elena Ivanovicĭ din concurs pentru motivele că D-sa posedă acte neregulate: un atestat de 4 clase a şcoaleĭ Normale din Iaşĭ şi două certificate, fără însă a ţinea compt D-niĭ profesorĭ şi de decretele aspiranteĭ care numaĭ în basa absolutoriuluĭ a putut să le obţie.

Această ilegală respingere ne conduce a face D-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice următoarele întrebărĭ: prin adăogirea uneĭ clase la o şcoală oare-care se nimicesc titlurile uneĭ absolvente a aceleiaşĭ şcoale, când ea se compunea numaĭ din 4 clase? se specifică în *Monitorul Oficial* că la acest concurs sunt admise numaĭ acele care aŭ absolvit o şcolă Centrală cu 5 clase? era de competinţa onorateĭ comisiunĭ examinatoare a face această respingere, saŭ a o lăsa la apreciarea D-luĭ ministru al instrucţiuneĭ publice? este legal a lăsa o veche institutoare lipsită de existenţă fără a i se permite admiterea în concurs cu acte conform instrucţiilor publicate prin *Monitorul Oficial* relative la acest concurs spre a se constata dacă este saŭ nu capabilă? încă o ultimă întrebare ne permitem a face: comisiunea examinatoare trebue saŭ nu a ţinea compt cu cea maĭ mare punctualitate de programă relativ la materiile asupra cărora vor fi chestionate aspirantele şi în care se cere: *Aritmetica practică şi raţionată cu aplicaţiunĭ speciale la comerciŭ?* Cum se face dar că tesa orală la Matematice a fost dată din Algebră?

Noĭ suntem asemenea informaţĭ că D. ministru nu este în curentul acesta ilegalităţĭ şi aducându-i-o la cunoştinţă, credem că ar fi o datorie din parte-ĭ a repara rĕul a căruia victimă este Ana Ivanovicĭ.

INFORMAŢIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

Studenţiĭ noştri universitarĭ vor ţine o întrunire în localul societăţiĭ Unirea *în vederea manifestaţieĭ de la 14 Iunie.*

In această întrunire se vor lua primele mĕsurĭ pentru organizarea manifestaţieĭ în contra dăreĭ în judecată a membrilor comitetuluĭ partiduluĭ naţional din Sibiŭ, precum şi în contra arestăriĭ D-luĭ Dr. Lucacĭ, în închisoare ordinară.

Un scandal în magistratură

Ştirea dată de noĭ despre demisiunea D-luĭ Christu, judecător de şedinţă la tribunalul secţia III din Capitală a produs o impresie penibilă prin cercurile juridice şi se comentează în diferite chipurĭ. Toate comentariele ce se fac sunt defavorabile D-luĭ Al. Marghiloman, ministru al justiţieĭ, care este condamnat în termenĭ violenţĭ.

Demisiunea D-luĭ Christu este un scandal enorm şi o ofensă adusă de tînĕrul ministru al justiţieĭ magistratureĭ noastre.

* * *

Secţia III-a tribunaluluĭ de Ilfov de sub preşedinţa D-luĭ Florian, de mult timp este un spin în ochiĭ guvernuluĭ. Această secţie a dat tot deauna şi în toate cazurile maĭ grave probe de independenţa faţă de guvern. Toate silinţele ministruluĭ de justiţie de a tenta conştiinţa unor judecătorĭ din această secţie aŭ rĕmas zadarnice; până la oare care punct singur D. judecător Vlasto a putut fi câştigat; dar D. preşedinte Florian şi judecătorul Christu nicĭ odată n'aŭ consultat, de cât conştiinţa lor.

Vĕzênd guvernul, că nu poate să facă din această secţie o filială a poliţieĭ, precum este secţia II-a de sub preşedinţa D-luĭ H. Catargiu, a hotărît mazilirea D-luĭ Christu.

De cât hotărîrea era greŭ de executat, căcĭ D. Christu, se bucură de cea maĭ bună reputaţie intre magistraţiĭ şi advocaţiĭ din Capitală şi este considerat ca unul din ceĭ maĭ distinşĭ tinerĭ magistraţĭ.

A aşteptat mult D. Marghiloman să i se presinte o ocasie favorabilă pentru înlocuirea D-luĭ Christu şi abia acum a găsit un motiv foarte slab pentru executarea hotărîreĭ sale. D. Christu, *în interes de serviciŭ*, este transferat în aceeaşĭ calitate la tribunalul din Giurgiŭ în locul D-luĭ Urlăţeanu, care trece în Bucureştĭ.

Puţin îĭ pasă însă D-luĭ Christu de postul de judecător de şedinţă, căcĭ D-sa are o avere frumoasă şi ast fel şi-a dat demisiunea, ca o protestare în contra ministruluĭ de justiţie.

De şi a făcut două concursurĭ, D. Dr Racoviceanu-Piteştĭ, n'a fost confirmat în postul de medic primar al spitaluluĭ Colentina.

Ca să se salveze însă aparenţele, ministrul de interne l'a numit medic primar provizoriŭ al spitaluluĭ Pantelimon.

Se afirmă la ministerul de rĕzboiŭ, că marile manevre ruseştĭ se vor face anul acesta în Basarabia şi Podolia cu treĭ corpurĭ de armată.

Aceste manevre ruseştĭ sunt privite ca un rĕspuns la manevrele noastre dintre Tecucĭ şi Galaţĭ, carĭ aŭ de temă apărarea linieĭ de fortificaţiĭ Focşanĭ-Nămoloasa-Galaţĭ în contra Rusieĭ.

Secţia III a tribunaluluĭ de Ilfov va fi acum constituită după placul guvernuluĭ.

Şi guvernul se poate mândri acum că judecătorĭ devotaţĭ ca D-niĭ Catargiu, C. Manu. Vlasto, Urlăţeanu, etc.

Unde am ajuns şi cu magistratura sub conservatorĭ!

D. Dr. Nanu a fost confirmat în postul de medic primar al spitaluluĭ Filantropia.

Ştirĭ Telegrafice

BERLIN, 27 Maiŭ. — "Norddeutsche" publică o declaraţiune a catolicilor celor maĭ marcanţĭ aĭ ţĕriĭ romăne prin care se plâng de faptul că majoritatea centruluĭ a votat în contra proiectuluĭ militar, părăsind ast-fel tradiţiunile conservatoare ale centruluĭ.

BUENOS-AYRES, 27 Maiŭ.—Ministerul şi-a dat demisiunea. Un noŭ cabinet s'a constituit cu D. Cane la externe, cu generalul Vieza Buenoresboin, Escalante la interne Avel aneda la finanţe. D. Avellaneda va continua politica predecesoruluĭ sĕŭ.

G. STERIAN

ARAGONEZĂ

Eştĭ frumoasă, o! mult iubita mea, ca fata lu Hamilcar pe turlele Carthagineĭ, adorând pe Astarte care domineazǎ şi apără galerele punice!

Subţirimea mijlocului tĕŭ evocă în mersul sĕŭ chipul alegoriilor mistice; părul tĕŭ negru de care aş voi să fiŭ inundat ca de un val şi să-ĭ simt mângâerile nebune până în tot corpul, îţĭ încoronează fruntea îngerească cu podoaba unuĭ coif şi o fac să semene cu fecioarele neînvinse.

Misterioşĭ şi adâncĭ îţĭ sunt ochiĭ de safir carĭ par nişte abize, atinţirea privireĭ lor, rênd pe rênd sălbatecă orĭ miloasă, se pierde în spaţiul nedesluşit al uneĭ lumĭ necunoscute în care rătăceşte gândirea ta nepătrunsă.

Gura ta, floare roşie veştejită ce cheamă sărutările, se încreţeşte ironic câte o dată, avênd înfăţişarea de mândrie despreţuitoare a surorilor tale fiicele Iberieĭ.

Totuşĭ, în trăsurile gingaşe ale buzelor tale, în conturul obrajilor tĕĭ, este ceva îngeresc şi curat pe care-l aŭ numaĭ fetele nevinovate.

* * *

Eştĭ aşa de minunat de frumoasă, în cât fericirea de a fi iubit de tine mi se pare de ne crezut; tuncĭ, în ceasurile ucigătoare de aşteptare când sper că veĭ veni îndoiala mĕ coprinde şi mĕ chinueşte, mĕ tem că toate nesocotinţele pe care le facĭ câte o dată, să nu fie de cât numaĭ cochetăriĭ femeeştĭ.

Dar de alaltă seară, când aĭ pus la peptul meŭ sbuciumat bobocul de trandafir care se strecurase în corsajul tĕŭ, teama mi-s'a risipit pe vecie, căcĭ punêndu-l acuma la buze, simt iarăşĭ du ceaţa frăgezimea sînuluĭ tĕŭ, şi mĕ întreb dacă gâtul tĕŭ nu-ĭ făcut din mătasea florilor, orĭ dacă petalele trandafiruluĭ aŭ furat de la sînul tĕŭ, parfumul lor.

* * *

Inr'o seară te-am vĕzut însoţită de un cavaler; mergeaţĭ amêndoĭ pe un drum ascuns de copacĭ; atuncĭ îndoia'a mĕ coprinse şi, ca un hoţ, mĕ strecurasem printre arborĭ ca să vĕ urmez şi să vĕ spionez: v'aţĭ oprit şi v'aţĭ pus pe o bancă de piatră, tu păreaĭ că te aplecĭ spre dênsul. Eŭ stam lângă voĭ, şi tot sângele izbindu-mĭ tâmplele, mĕ orbea.... când te-am auzit şoptind mărturisirea iubireĭ noastre, către frate-tĕŭ, care jură să ne omoare. Ah! atuncĭ mi-aş fi smuls inima ca să v'o arunc la picioare, aşa eram de fericit.

* * *

De treĭ orĭ-deja serile s'aŭ urmat, treĭ nopţĭ lungĭ aŭ trecut de la îmbrăţişarea noastră din urmă: şi ce sfâşiare a fost pentru inima ta, o! scumpa mea mult iubită, când, la cea din urmă sărutare, oftările şi sărutările amestecându-se făcură să leşine jalnic corpul tĕŭ cel frumos, în braţele mele. Nu puteam crede că se fârşim aşa de repede o fericire de abia zărită, nu pot crede încă, pentru că era supremă ca iubirea a douĭ amanţĭ carĭ trebue să moară pe urmă.

De când aĭ plecat eŭ rătăcesc, suflet vagabond, prin singurătatea pădurilor în care ne am iubit; la cotitura fie-căreĭ cărărĭ, mi se părea că aĭ să trecĭ ca maĭ înainte.

Dar astrele ceruluĭ şi-aŭ pierdut lumina, sub copaciŭ înalţĭ totul e posomorât, şi dacă din întîmplare mĕ opresc lăsându-mĭ privirea să se piarză în tristeţele adâncimĭ ale nopţeĭ, tu mi te arăţĭ ca o vedenie de uimire şi vĕd între sprincenele tale tremurătoare lacrimĭ care scânteiază la strălucirea stelelor.

Totuşĭ, acolo la marginea oceanuluĭ, corabia e gata de plecare şi te va duce spre malurĭ e srzătoare ale Tageluĭ pe care îl îmbălsămează floarea albă a lămâilor printre rodiile ca purpura. Marea nemărginită ce vine dinspre rĕsăritul nesfârşit, aduce măreţ în noaptea trecută valurile-ĭ violete care se zdrobesc de pereţĭ corăbiilor ce se cletenă, şi rĕspândeşte în încreţiturile sale razele curate ale astruluĭ, ca nişte monede de aur.

Eştĭ frumoasa, o! mult iubita mea, şi semenĭ cu fecioara punică, priitoare armatelor luĭ Hamilcar.

S. Stc.

De peste munţĭ

De o vreme încoace maghiariĭ sunt cuprinşĭ de frigurile grandomanieĭ Cu o bolnavă fantazie eĭ scot din infernul patimelor lor fantome şi duhurĭ schimonosite şi prin o presă degenerată şi de scandal debitează la adresa popoarelor nemaghiare cele maĭ murdare neadevĕrurĭ şim inciunĭ. Ca să orbească ochiĭ lumeĭ, această presă prezintă situaţia internă a monarchieĭ în colorĭ foarte curioase. La fie care pas, în fie care unghiŭ al ţĕriĭ mult drăgostiţiĭ noştri, nu se poticnesc de cât de panslaviştĭ, dacoromaniştĭ, etc. *Maghyar Hirlap* scrie, de pildă, că Viena se apropie de Petersburg, că Slovaciĭ fac „scandalurĭ“ la conscrierea băeţilor pentru Kisdedovurĭ, că Liga s'a aliat cu *Republique Française*, că paslavismul a cuprins toate păturile poporuluĭ slovac, că Dacoromâniĭ sunt săturaţĭ de maghisrofobiă, că Metropolitulŭ Miron de la Sibiŭ a încetat de a maĭ fi „moderat“, că chiar şi Vaticanul s'a apropiat de puterniciĭ de la Neva. Ce tristă şi descuragiatoare prevelisce! Faţă cu aceste curente „primejdioase“ pentru monarhiă, — unde este mântuirea? Nu sciţĭ? Lăsaţĭ să v'o spună „Magyar-Hirlap“: „Este cea maĭ mare nebunie şi absurditate a ţĭ închipui o ast-felŭ de politică, care ar cerca să ridice monarchia pe ruina Ungarieĭ fiind-că puterea, punctul de gravitate noĭ suntem. (Maghiariĭ).!?! Cu noĭ

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

(101)

FORTUNE DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VIII

— O să 'şĭ rupă gâtul, îngână el, şi bine ar fi. Proasta! Auzĭ idee stupidă! Să ia pe D-na Cambry drept femeia pe care a vĕzut-o la Père Lachiase! De ar întâlni-o la Bois ar fi în stare s'o oprească şi să 'ĭ ceară explicaţiĭ. Din fericire, viitoarea mătuşe a prietenuluĭ meŭ e în afară de orĭ ce bănuială şi afară de asta are destulă minte şi sînge rece ca să pună la locul eĭ pe Claudina dacă şi-ar permite vre o necuviinţă.

Nointel fără să se maĭ ocupe de nebuna ceia, se urcă în trăsură şi după două-zecĭ de minut se scoborî la colţul pieţeĭ Opereĭ şi al bulevarduluĭ Capucinilor Nu avu nevoe să maĭ intre în cafeneaua Păceĭ, de oare ce la scoborîre, zări spatele generaluluĭ Simancas care trecea piaţa în curmeziş şi care se oprise ca să lase trecerea omnibusuluĭ. Nointel il ajunse din treĭ paşĭ şi bătêndu-l peste umĕr îĭ zise:

— Fiind că te întâlnesc, te opresc.

Simancas făcu o mişcare de sperietură şi întorcêndu-se, arătă căpitanuluĭ o faţă foarte neliniştită. Avea dreptate să încerce o sensaţie neplăcută când era astfel interpelat şi fără îndoială nu 'ĭ plăcea să 'ĭ pue mâna aşa aproape de guler căcĭ strigă cu un ton inciudat;

— D-le, dar ciudat chip de întâmpinat lumea aveţĭ.

— Acesta e, rĕspunse Nointel liniştit. N'am să mi-l schimb: Am a-ţĭ vorbi, vreĭ să mergĭ la cerc?

— Cu neputinţă în minutul acesta. Am treabă.

— Eĭ bine, atuncĭ putem vorbi mergênd. În ce parte apucĭ?

— Pe colo, rĕspunse Simancas întinzênd mâna în direcţia Bulevarduluĭ Italienilor, şi sunt foarte grăbit.

— Eŭ nu; te voiŭ însoţi.

— Mĕ iertaţĭ! dar am să iaŭ o birjă.

— Bun! am să mĕ urc şi eŭ cu D-ta. Ţi-o repet, am a-ţĭ vorbi numaĭ de cât. Nu căuta să te furişezĭ. Te am în mână şi nu te voiŭ maĭ scăpa.

— Atuncĭ, asta e o persecuţie.

— Poate. Hotărăşte te. Imĭ trebue o audienţă. Preferĭ să mi-o daĭ în trăsură?

— Nu, negreşit, vreaŭ maĭ bine să merg pe jos.

— Pe jos, fie! Am picioare zdravene măcar că am servit în cavalerie. Te voiŭ urma, de va fi nevoe, şi până la Bastilia.

— Nu merg aşa de departe... Mĕ duc chiar foarte aproape de aci. Şi fiind că ţineţĭ absolut să 'mĭ vorbiţĭ, vĕ rog să 'mĭ spuneţĭ în puţine cuvinte aceia ce aveţĭ a 'mĭ spune.

— Iţĭ trece D-tale întru cât-va prin minte ce e; dar să eşim maĭ întâiŭ din această încurcătură de birjĭ şi trăsurĭ; de îndată ce voiŭ fi pe asfalt voiŭ începe.

Simancas o porni şi, negreşit, nu 'ĭ ar fi părut de loc rĕŭ să piardă, în mijlocul trăsurilor ce se încrucişaŭ, pe companiotul impus de hazardul neplăcut al uneĭ întâlnirĭ; dar nu era chip să 'ĭ treacă înainte şi decĭ ajunseră unul lângă altul la trotuarul larg al bulevarduluĭ.

— Vĕ ascult, D-le, zise Peruvianul, luând-o maĭ accelerat la picior.

Nointel se puse la acelaşĭ pas şi zise:

— Marchisa v'a dat drumul, nu 'ĭ aşa?

— D-le, dacă mĕ urmaţĭ numaĭ pentru a mĕ insulta, vĕ previn că nu vĕ voiŭ rĕspunde.

— N'am ce face cu rĕspunsurile D-tale. Vreaŭ numaĭ să 'ţĭ spun că D-na de Barancos a fost la judecătorul de instrucţie, 'ĭ a povestit legăturile sale cu Golymine şi vizita la d'Orcivala la balul de la Operă, că logiera a fost interogată şi că e absolut dovedit că D-na de Barancos eşise din lojă când lovitura a fost dată de o altă femee. Astfel că veţĭ face bine să nu vĕ maĭ gândiţĭ la cele două milioane.

— Vom vedea, murmură Simancas. Marchisa n'a povestit şi faptul că un pândar a fost ucis la două-zecĭ de paşĭ de D-sa.

— Nu, rĕspunse Nointel care îl ţinea de scurt. Imĭ propun însă ca eŭ să povestesc aceluiaşĭ judecător că am recunoscut pe acel pândar al căruĭ sfîrşit aşa de trist îl regreţĭ, fără îndoială.

— Eŭ! nu îl cunosc.

— Il cunoştĭ atât de bine în cât îl plătiseşĭ ca să mĕ asasineze. Nu trăgea rĕŭ. Glontele slobozit asupră-mĭ, a trecut la două degete departe de capul meŭ.

Apucĭ pe strada Helder? nu, margĭ înainte pe bulevard. Mie 'mĭ e tot una.

Iţĭ spuneam decĭ că onorabilul D-tale amic, m'a scăpat din mână Era un neîndemânatec; şi ca dovadă e că slobozind asupră-mĭ un al doilea glonţ, s'a ucis pe el... fără să vrea.

— Voiŭ dovedi că marchisa saŭ D-v. l'aţĭ ucis.

— Marchisa saŭ eŭ! Cum? Te sfătuesc ca maĭ 'nainte de a te duce la judecător, să te stabileştĭ maĭ bine.

Eĭ! dar ştiĭ că eştĭ iute de picior! Iată-ne în strada Taitbout. Daĭ pe acolo? A! pricep; D. Darcy stă în strada Rougemont; poate te ducĭ la D-luĭ. Eĭ bine, te sfătuesc să te maĭ gândeştĭ; asta'ĭ un demers foarte delicat.

— Domnule, zise generalul, vĕd că vĕ bateţĭ joc de mine. Cine va râde la urmă va râde maĭ bine.

— Cel ce va râde la urmă, scumpul meŭ domn, va fi D. Crozon, căpitan de marină; D. Crozon care ştie că D-ta eştĭ autorul oare-căror scrisorĭ anonime şi care şi-a pus în gând să-ţĭ vîre sabia în pântec după ce te va fi pălmuit în public.

— M'aţĭ denunţat luĭ?

— Denunţat, e un cuvênt josnic ce nu se poate aplica de cât unuĭ personaj de felul D-tale. D-ta aĭ denunţat pe D-na Crozon bărbatuluĭ sĕŭ; D. Crozon care e prietenul meŭ, m'a întrebat de cunosc pe autorul acelor infamiĭ, şi i-am rĕspuns că D-ta eştĭ.

Ia seama, începĭ să te oboseştĭ din cale afară; eŭ sunt odihnit şi dacă urmezĭ cu acest umblet aĭ să cazĭ de-a în picioarele.

In adevĕr, această plimbare luase o aliură extravagantă. Nu maĭ mergeaŭ; alergaŭ.

Simancas nu maĭ putea. El se opri şi scoţând ceasornicul:

— Domnul meŭ, îngână el, am un *rendez-vous* de la care nu pot lipsi şi sunt deja în întârziere. Dv. abusaţĭ de situaţia mea. Ar fi cu mult maĭ bine să 'mĭ spuneţĭ ca vreţĭ.

(Va urma).

se va ridica, dar cu noi va și cădea monarchia habsburgică !!!... Aceia, carĭ ne supĕră pe noĭ, orĭ permit sĕ fim jigniţĭ, nu sunt păzitoriĭ ci *adevĕraţiĭ dușmanĭ aĭ monarchieĭ habsburgice* : *nu* sunt sprijinitoriĭ, ci *trădătoriĭ adevĕraţĭ aĭ dinastieĭ habsburgice*."

Eĭ, ce maĭ vreţĭ? Voĭ Românĭ, Slovacĭ, Sĕrbĭ, Croaţĭ și toţĭ carĭ nu cântaţĭ osanele politiceĭ de desnaţionalizare a Maghiarilor, sunteţĭ „trădătoriĭ adevĕraţĭ aĭ dinastieĭ habsburgice". Voĭ, carĭ iubiţĭ libertatea și neatârnarea naţiuneĭ voastre, sunteţĭ, maĭ scurt zis, „trădătorĭ de patrie!" Iată maxima preseĭ maghiare, iată principiile de care sunt călăuziţĭ sbiriĭ popoarelor nemaghiare din Statul sf. Ștefan. In faţa acestor abnormităţĭ ce să zicem noĭ ceĭ asupriţĭ? se întreabă *Gazeta Transilvanieĭ*. O rugare am avea: să se indure visterniciĭ statuluĭ a clădi încă un balamuc, unde să încapă și coconașiĭ smintiţĭ de pe la sfârlezele ungureștĭ.

DIFERITE STIRI

INSTITUTUL METEOROLOGIC

Bucureștĭ 27 Maiŭ 1893.

Inălţimea Barometrică la 0°	751.6
Temperatura aeruluĭ	20.3
Vîntul	Calm
Starea ceruluĭ	Foarte noros
Temperatura maximă de erĭ	22
„ minimă de astăzĭ	11
„ la noĭ a variat între	24 și 9

Erĭ ziua ploae foarte tare de scurtă durată. astăzĭ cerul acoperit, vremea închisă de ploae, vênt foarte slab. A plouat foarte mult în judeţul R.-Sărat; ploae a fost încă în cea maĭ mare parte a ţĕreĭ.

DIN ŢARA

Astăzĭ s'a presintat în redacţia noastră un tînĕr anume Scarlat Negulescu care ni-s'a plâns că fiind treĭ lunĭ de zile în serviciul Hoteluĭ Bulevard, hotel a căreĭ antreprenoare e D-na Horn, la eșirea din serviciŭ a refuzat a-ĭ achita salariul cuvenit, sub cuvêntul că nu are condicuţă, de și dênsul nu făcea serviciŭ de servitor.

Faptul e cât se poate de regretabil și cu atât maĭ mult cu cât D-na Horn trebuia să nu-l ţină de la început în serviciŭ dacă tînĕrul nu avea condicuţă, iar nu să-l lase a munci treĭ lunĭ ș'apoĭ să-ĭ oprească salariul sub un pretext destul de ridicol.

In ziua de 1 Maiŭ s'a înfiinţat în Slatina o societate a absolvenţilor școalelor practice de agricultură din ţară Societatea s'a înfiinţat din iniţiativa D-luĭ Theodor I. Cartian, fostul director al școaleĭ de agricultură de la Strihăreţ și actual profesor.

Studenţiĭ facultăţeĭ de litere din capitală vor pleca Duminecă în excursiune la monastirea Tismana.

In această excursiune stutenţiĭ vor fi însoţiţĭ de D. profesor Gr. Tocilescu.

Marţĭ a venit înaintea tribunaluluĭ de Iașĭ procesul intentat Academieĭ române de către moștenitoriĭ defunctuluĭ Adamaki.

Procesul a fost amânat.

Rîurile Siretul și Suceava s'aŭ revĕrsat în urma necontenitelor ploĭ Comuna Filipeasca este sub apă. Soseaua Burdujenĭ-Botoșanĭ este inundată pe o întindere de 4 chilometri.

Podul de peste Siret este ameninţat în cas când rîul se va umfla și maĭ mult. Deja se crede că părţile de la baza poduluĭ sunt slăbite.

De asemenea și Prutul s'a revărsăt inundând o mulţime de sate,

Autorităţile aŭ luat mĕsurĭ spre a evita nenorocirile.

La congresul de archeologie ce se va ţine la Abbeville (Franţa), Academia Română va fi reprezentată prin D. Gr. Tocilescu.

Camera de punere sub acuzaţiune a Curţeĭ de apel din Bucureștĭ, a pus în libertate pe cauţiune pentru suma de 2 000 leĭ pe D-niĭ Brădeanu și Popescu, arestaţĭ de parchetul din Ploeștĭ.

Pe de altă parte ceĭ duoĭ ziarișţĭ vor fi daţĭ în judecată pe temeiul art. 77 din codul penal pentru ofensă contra Regeluĭ

Procesul se va judeca de tribunalul de Ploeștĭ.

DIN STREINATATE

D. Olivier Brancart, primul ajutor al primărieĭ din Roubaix (Franţa) al căruĭ consiliŭ comunal e socialist, și-a dat demisiunea din membru al partiduluĭ muncitor pretinzênd că unirea nu maĭ domnește între membriĭ acestuĭ partid. Ajutorul de primar însă a avut grija a nu-șĭ da demisiunea din funcţiunea pe care alegĕtoriĭ i-aŭ încredinţat-o în calitate de membru al partiduluĭ socialist.

Se zice că alegĕtoriĭ din Roubaix vor provoca o întrunire prin care vor retrage mandatul D-luĭ Brancart invitându-l a-șĭ da demisiunea.

Din zece candidaţĭ desemnaţĭ de partidul catolicilor în Alsacia-Lorena, nouĕ sunt popĭ și numaĭ unul laic.

Programul acestor candidaţĭ se poate rezuma în următoarele puncte:

1) Opoziţiune contra nouilor sarcinĭ militare;

2) Aboliţia legilor de excepţie și asimilarea Alsacieĭ-Lorena cu cele-l'alte state ale Imperiuluĭ în ceea ce privește drepturile și legislaţiunea;

3) Libertatea religioasă și abolirea legeĭ contra iezuiţilor;

4) Ameliorarea situaţiuneĭ agricole și desvoltarea legislaţiuneĭ sociale.

File rupte din album

Eu nu regret a mĕ găsi treĭ-spre-zece la masă, numaĭ când este de mâncare numaĭ pentru douĭ spre-zece.

De La Reynière.

Spiritul fără judecată este o faclă în mâna unuĭ nebun.

de Nervo.

Sunt adunărĭ unde aĭ spirit fără să-l cauţĭ; într'altele eștĭ prost fără să o voeștĭ.

Dumas (tatăl)

Uniĭ consideră ca prevestirea uneĭ nenorocirĭ rĕsturnarea uneĭ solniţe. Pe mine acest accident mĕ supără, numaĭ când solniţa s'a rĕsturnat într'un fel de bucate care îmĭ place.

De La Ruynière.

Un ultim cuvînt

Păcală povestește un vis care a turburat ultima sa noapte.

— *Inchipuiţi-vĕ* — zici el — *că urmam convoiul meŭ funebru.*

— *Era multă lume?*

— *Da! dar indeferenţĭ. Numaĭ eŭ plângeam de desperare.*

ULTIME INFORMATIUNI

In momentul de a pune sub presă, aflăm că ofiţeriĭ regimentuluĭ de Geniŭ nu aŭ făcut nicĭ un demers, pe lângă generalul Berendeĭ, demers care ar dezaproba faptul camarazilor lor din batalionul I de vînĕtorĭ.

Am fost indușĭ în eroare de o persoană, pe care am avut tot dreptul a o crede bine informată, și se vede că ideea unuĭ asemenea demers a fost o idee personală a câtor-va ofiţerĭ, ceea-ce justifică svonul care circula și pe care l'am înregistrat și noĭ.

Anunţăm, cu părere de rĕŭ lectorilor noștri, încetarea din viaţă a tênĕruluĭ căpitan Alexandru Merișanu, în etate de 35 de anĭ.

Inmormântarea a avut loc Mercurĭ 26 ale curenteĭ, la cimitirul Flămânda, din Câmpu-Lung.

Trimetem familieĭ expresiunea sentimentelor noastre de condoleanţă.

Azĭ se va judeca la Tribunalul de Ilfov secţia I procesul poliţienesc intentat la nouĕ căruţașĭ acuzaţĭ de rebeliune în ziua de 5 Aprilie a. c.

Acuzaţiunea va fi susţinută de epilepticul procuror Rahtivan.

Duminică 30 curent, pleacă peste 50 studenţĭ cu D. Gr. G. Tocilescu în escursiunĭ istorico-epigrafice la diferite monumente din ţară.

Dênșiĭ vor merge la Curtea de Argeș, Poenari, cetatea luĭ Ţepeș, Berislăveștĭ, R.-Vâlceĭ, Cozia, Lotru, Masa luĭ Traian, Bivolari, Tismana, etc. Joĭ saŭ Vinerĭ 4 Iunie se reîntorc în Capitală.

Ministerul de rĕzboiŭ a decis ca operaţiunile consiliilor de recrutare să înceapă în toată ţara de la 15 August și să ţină până la 30 Septembre, de oare-ce de la 15 Iulie la 30 August cum prevede noua lege a recrutăreĭ, toţĭ locuitoriĭ sunt ocupaţĭ cu secerișul și lucrul câmpuluĭ.

Ni se comunică din Câmpu-lung următorul fapt barbar săvêrșit de treĭ ofiţerĭ de acolo.

D. Loc. colonel Rudeanu a bătut până la sînge pe sub-comisarul Tudosie Iordăchescu, din cauză că n'a trimis pe un gardist să-ĭ aducă ceva de acasă.

Lăsându-l din bataie locotenentul-colonel, îl ia apoĭ locotenenţiĭ Brezoianu și Leon Constantinescu, până ce și dînșiĭ obosesc bătêndu-l.

O mulţime de public se strînsese înaintea poliţieĭ, unde se petreceaŭ aceste fapte regretabile. Când a venit poliţaiul și procurorul, adușĭ de public, la faţa loculuĭ, ofiţeriĭ dispăruseră; rĕmăsese numaĭ D. locot.-colonel Rudeanu, care după ce s'a odihnit, a luat din noŭ la palme pe nenorocitul Teodosie Iordăchescu.

Și aceste fapte se petrec în ziua mare, în ochiĭ publiculuĭ și aĭ autorităţilor!

Cerem a se lua cele maĭ severe mĕsurĭ contra acestor cavalerĭ carĭ cred că numaĭ pentru bătae sunt pușĭ și numaĭ prin bătae pot a se recomanda.

D. M. Deșliu, secretarul general al ministruluĭ de interne, se află în Tergoviște, de unde se va înapoia mâine.

Astăzĭ are loc în sala de ședinţă a secţiuneĭ II de la Inalte curte de Casaţie, înaintea tribunaluluĭ arbitral, procesul dintre Ministerul domeniilor și societatea pentru fabricarea hârtieĭ de la Letea.

Tribunalul de arbitri se compune din D-niĭ E Stătescu, președinte, Titu Maiorescu, din partea ministeruluĭ domeniilor și P. Stoicescu din partea societăţeĭ pentru fabricarea hârtieĭ de la Letea.

Grefier D. C. Cristescu, primul grefier al Inalte, curţĭ de Casaţie. Pledează din partea ministeruluĭ D. V. Vineș, iar din partea societăţeĭ de la Letea, D. avocat B Lascar.

Obiectul procesuluĭ este că ministerul domeniilor refusă a preda societăţeĭ pentru fabricarea hârtieĭ de la Letea, pădurile Vadurile și Tarcăŭ, ce aŭ fost concedate fabriceĭ printr'o lege specială, și că fabrica la rîndul eĭ n'ar fi îndeplinit niște condiţiunĭ faţă cu ministerul domeniilor.

La conferinţa interpalamentară de pace ce are loc anul acesta în Cristiana (Norvegia) vor lua parte maĭ mulţĭ deputaţĭ și senatorĭ românĭ.

La această conferinţă se va aduce în discuţiune și chestiunea română pusă de studenţiĭ românĭ astă vară la congresul de pace din Berna.

Unguriĭ aŭ și aflat despre acest lucru și deja peste 30 deputaţĭ de aĭ lor s'aŭ și înscris a lua parte la conferinţă.

De altfel chestiunea română se va discuta și la congresul din Francfurt saŭ Wiesbaden și la Chicago.

Interview-Express

Am întâlnit astăzĭ pe Julius Coroianu membru în comitetul partiduluĭ naţional din Sibiŭ și i-am spus:

— Cum, abia erĭ am cetit în *Tribuna* frumoasa-ţĭ pledoarie, pe care aĭ ţinut-o la tribunalul din Satumare cu ocazia procesuluĭ luĭ Lucacĭ și azĭ deja te vĕd în Bucureștĭ?

— Sunt deja de treĭ zile aicĭ în afacerĭ particulare și Duminecă merg direct la Budapesta să susţin apelul luĭ Lucacĭ la Curtea de Casaţie.

— Bine, dar n'aveţĭ de gând să cereţĭ graţiarea luĭ Lucacĭ?

— De la cine? Lucacĭ nu vrea să 'șĭ ceară graţierea, iar noĭ o cerem de geaba, căcĭ guvernul are interes să-l ţie pe Lucacĭ în cea maĭ grea închisoare, ca astfe să-l zdrobească cu desăvêrșire și să-l facă incapabil de luptă în viitor Deja faptul că acum a treia oară l'a condamnat la 13 lunĭ *închisoare ordinară* dovedește sentimentele guvernuluĭ ungurește. Căcĭ dacă s'ar fi aplicat legea, Lucacĭ nu putea să fie internat în închisoare ordinară, alăturĭ de ceĭ maĭ vajnicĭ criminalĭ, ci în închisoare de stat, unde se internează toţĭ delicuenţiĭ politicĭ.

Fio-Fioi

La Chicago

D. ministru P. Carp a presintat consiliuluĭ de miniștri un proect de credit de 14,000 leĭ pentru a trimite un delegat să studieze exposiţia din Chicago.

Această sumă enormă era anume destinată pentru D. deputat I. Lupulescu, amic intim al D-luĭ Carp.

Consiliul de miniștri a găsit însă că această sumă este prea mare și ar fi o adevĕrată căpătuia'ă pentru favoritul D-luĭ Carp Și ast-fel consiliul de miniștri a redus la 7000 leĭ cheltuielile de misiune ale delegatuluĭ ministeruluĭ domenielor la exposiţia din Chicago.

D. Ion Lupulescu însă nu este mulţumit cu această sumă și refuză de a o primi și de a merge la Chicago.

D. ministru Carp în faţa refuzuluĭ D-luĭ Lupulescu a hotărit să dea suma de 7000 leĭ uneĭ rude a D-sale, D-luĭ Krupenski, șeful serviciuluĭ statistic, ca să facă un voiagiŭ de plăcere până la Chicago și... chief neneco cu baniĭ.. Statuluĭ!...

Nu crede oare D. Carp că această căpătuială e prea bătătoare la ochĭ? Incaltea d'ar deschide și D. Ciurcu vre o cârciumă la această expoziţiune spre a se împărtăși și D-sa din această sumă!

Duminică 30 Maiŭ va avea loc la teatrul Maican o reprezentaţie extra-ordinară dată de celebrul și bătrânul artist M. Millo, Se va juca pentru ultima oară a carierei sale renumita piesă: *Lipitorile Satelor*, dramă comedie cu cântece în cincĭ acte de D-niĭ V. Alexandri și M. Millo, muzica de D. I. Vachman.

D. Millo, va juca celebra sa creaţiune pe *Moise evreul.*

Credem că publicul se va grăbi să asiste la această reprezentaţie pentru a admira pe octogenarul artist.

Din causa ploilor marĭ ce aŭ căzut în Moldova, circulaţia între Sascut și Halta Negri. Urecheștĭ și Kăiriţ este întreruptă pe o întindere de 3 kilometre 800 metri.

Apa a rupt două podurĭ ale căilor ferate.

* * *

In judeţul Suceava, rîul Moldova a venit foarte mare. A făcut multe stricăciunĭ la Pașcanĭ, Lespezĭ, Dolhasca și Ciumuleștĭ, unde a înecat și câte va case.

In judeţul Dorohoiŭ, de asemenea ni se comunică că s'aŭ înecat oamenĭ și vite, 100 de case sunt inundate.

In orașul Roman, apa este în oraș prin pivniţe și în unele case, asemenea la Gherăeștĭ, Pildeștĭ etc.

Apele aŭ început să descrească acum.

Erĭ la orele 4 p. m. a avut loc un consiliŭ de miniștri la ministerul de interne

In numĕrul de Duminecă—cu data Lunĭ 30 Maiŭ—nu vom da lectorilor noștri nicĭ un tip din MENAGERIA REGALA.

Acest numĕr este rezervat uneĭ amănunţite naraţiunĭ a uneĭ nerușinate escrocheriĭ făptuite de maiorul Dimitrie Cocea.

In locul unuĭ tip din Menageria regală vom da—IN FAC SIMILE—ambele feţe ale unuĭ plic, în care se află un testament făcut de victima escrocului Dimitrie Cocea, nenorocita Maria Schleider, o bătrână de 70 de ani.

Ultime Telegrame

PARIS, 27 Maiŭ.—Se anunţă că taxele de vamă asupra petroleurilor brute vor fi reduse la 9 francĭ iar cele asupra petroleuluĭ rafinat la 12 francĭ 50.

Deputatul Turrel va întreba pe D. Develle pentru a ști dacă este adevĕrat că Austro-Ungaria aplică vinurilor franceze drepturĭ de vamă maĭ marĭ de cât celor ce taxează asupra altora, maĭ cu seamă asupra vinurilor itaiene.

Se asigură din sorginte oficioasă că Rusia, în schimbul uneĭ reducerĭ a taxelor asupra petroliuluĭ, va face reducţiunĭ asupra vre o 60 articole, între carĭ vinurile, stofele de lână, instrumentele de muzică.

Știri Teatrale

Opereta Italiană. — Trupa de operetă italiană va maĭ da încă treĭ representaţiĭ la stabilimentul *Hugo* și apoĭ va merge la Iașĭ, unde va da o serie de zece representaţiĭ

Aseară trupa de operete a jucat pe *Fata mameĭ Angot* cu un succes desăvêrșit; nicĭ o operetă n'a fost încă jucată cu atâta eleganţă de această trupă ca *mam'Angot*, Publicul a aplaudat cu frenesie pe D. Arturo Stravolo, care e un comic de prima forţă. De alt-fel trupa este bună și are artiste distinse ca D-na Celeste Balleti, o voce dulce și figura simpatică. Sunt bine primite și D-nele Montanari și Aschiari. Dintre artiștĭ se disting fraţiĭ Stravolo, D. Aschineri și primul tenor.

In Iașĭ sperăm, că trupa va obţine succese marĭ, maĭ ales că operetele *Fata mameĭ Angot, Incercarea Fericireĭ, Clopotele din Corneville, Carnavalul din Veneţia și Noua Vrăjitoare.*

Diseară se va juca *Boccacio.*

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academiei No. 24.